

मृगलेखामुषसीव चंद्रमा: R. 8. 42. —लोचनः the moon. (-न्, -नी) a fawn-eyed woman. —वल्लभः a kind of grass (कुंदर). —वाहनः wind. —द्वारापः 1. a hunter. —2. Sirius or the dog-star. —3. an epithet of Siva. —शायिका the reclining posture of a deer. —शावः a fawn; मृगशावैः समेषितो जनः S. 2. 18. —शिरः, शिर्सः n., -शिरा N. of the fifth lunar mansion consisting of three stars. —जीवि॒ष्टः the constellation मृगशिरा. (—र्षः) the lunar month Mārgasīrsha. —शिरिं॒ष् m. the constellation मृगशिरा. —शेषः a tiger. —हन् m. a hunter.

मृगणा [मृग्-युक् टाप्] 1 Searching, looking out for, research. —2 Investigation, inquiry.

मृगयस् m. Ved. A wild animal. मृगया [मृग्-यात्यनया या घर्ये क] Hunting, chase; पितृपैष्ठ द्वयनन् वदेति मृगयामीद्विविनोदः कुतः: S. 2. 5; मृगया-पवानिना माददेवन् S. 2; so मृगयावेष. मृगयाविहरिन् &c. —Comp. —अरण्ये, —वनं a park. —वानं a hunting expedition.

मृगयुः [मृग्-अस्त्यर्थे युक्] 1 A hunter, fowler; इति नोपशायस्योऽपि शायानुरुद्धरुद्धगान् Si. 2. 80. —2 A jackal. —3 An epithet of Brahman.

मृगयूः 1 The chase, hunting; Ki. 13. 9. —2 A target, butt (in archery).

मृगित a. [मृग्-क] 1 Chased, pursued, hunted. —2 Sought, searched for. —3 Asked, solicited.

मृगी 1 A female deer, doe. —2 Epilepsy. —3 N. of a particular class of women. —Comp. —हृद् f. —लोचना &c. a woman with eyes like those of a doe or fawn. —प्रति: an epithet of Krishpa.

मृग्य a. [मृग्-यत्] To be sought or inquired after; to be hunted; तथा मूलं मृग्यम्.

मृज् I. 1 P. (मार्जने) To sound. —II. 2 P., 10 U. (मार्जि, मार्जनाति ते, मार्जन्-मार्जयात्तकार-चक्र, अमार्जन्-अमार्जित्, अमार्जन्त्-त, मार्जिवाति, मार्जयति, मार्जयिष्यति-ते, मार्जित्-मार्जु, मार्जयित्, युग्म, मार्जित desid. मिमृजनि or मिमार्जिति) 1 To wipe or wash off, cleanse, clean, sweep clean (fig. also); स्वेदलवान्ममार्ज Si. 3. 79, दीप्तप्रवातमृजन् 5. 28. —2 To rub, stroke. —3 To make smooth, curry (as a horse). —4 To deck, adorn. —5 see अर्जन्.

To purify, wash with water, sharpen; लकुः खड्गानममार्जुष्म मृग्यम् परद् धान् Bk. 14. 92 (ज्ञान् वक्: or ज्ञापि नवन् :).

मृजः A kind of drum.

मृजा [मृज्-अह्] 1 Cleansing, purifying, washing ablution. —2 Cleanliness, purity; Bk. 2. 13 (जाह्नु). —3 Complexion, pure skin or clear complexion.

मृजित a. Wiped off or away, cleansed, removed, rubbed &c.

मृजु 6. 9. P. (मृजनि, मृजनाति) 1 To be gracious, be pleased. —2 To forgive, pardon. —3 To delight, gladden. —4 To be delighted or happy.

मृजः An epithet of Siva.

मृजन् Favouring, showing grace.

मृदा, मृदानां, मृदी An epithet of Parvati; शंके सुरार्णे कालकूदमार्पवत् मृदा मृदुप्रीयमिः Git. 12.

मृद्दीकः 1 N. of Siva. —2 A fish. —3 A deer.

मृज् 6 P. (मृजनि) To kill, slay, destroy.

मृजान्तः-लं [मृज काळन्] The fibrous root of a lotus, a lotus-fibre; भेदार्प हि मृजान्तानामनुद्वेष्टनं संतः: H. 1. 95; मृज् मृजान्तार्पित् गच्छनी V. 1. 19; Rs. 1. 19; V. 3. 13. —लं The root of a fragrant grass (वर्णमूल). —Comp. —भंगः a bit of a lotus-fibre. —मृजं the fibre of a lotus-stalk.

मृजान्तिका, बृजान्तो A lotus stalk or fibre; परिसुरेन्मृजन् त्रीक्ष्णन्मग्नं Mal. 1. 22; or परिसुरिन्मृजान्तो दृक्ष्णान्त्यगकानि U. 1. 24; Ku. 5. 29.

मृजान्तः m. A lotus.

मृजान्तिनी 1 A lotus-plant; R. 16. 7. —2 An assemblage of lotuses. —3 A place abounding with lotuses.

मृत् p. p. [मृकर्तव्ये क] 1 Dead, deceased ये पराधीनतां यानास्ते वै जीवान्ते के मृताः H. 2. 22. —2 As good as dead, useless, insidious; मृतो वरि. द्रः पूर्णो मृतं वैयुननादाजं | मृतमधारियं आद्यं सतो यज्ञस्त्वदविषयः || Pt. 2. 94. —3 Calcined, reduced; मृच्छः गतो मृतो वा निर्दीनं पात्रोऽत्र रसः: Bv. 1. 82. —त् 1 Death. —2 Food obtained by begging, alms; see अर्जन् (8). —Comp. —भंगः a corpse. —उद्गः the sun. —अर्जीचं impurity contracted through the death of a relation;

—कल्प, —प्राय a. almost dead, insensible. —गृहं a grave. —येन shroud or garment of the dead (worn by Chandālas). —जीवन a. reviving the dead. —वारः a widower. —निर्यातकः one who carries out dead bodies to the cemetery. —प्रीतः a class of persons of the lowest caste (who watch dead bodies, carry them to the cemetery &c.). —मत्तः, —नत्तकः a jackal. —संस्कारः funeral or obsequial rites. —संजीवन a. reviving the dead (—न, —नी) the revival of a dead person. (—नी) a charm for reviving the dead. —मूत्रकः bringing forth a still-born child. —स्नातः ablution after a death or funeral.

मृतकः-कं A dead person, a corpse; भूतं ते जीवं सोऽप्यहह सृतका मंसमतयो न ये-वामानदं जनयानि जगन्नायभावानिः Bv. 4. 39. —कं 1 Impurity contracted through the death of a relation. —2 Death. —Comp. —अत्तकः a jackal. मृतिः f. Death, dying.

मृतिमत् m. Mortality.

मृतंडः The sun.

मृतालकः A kind of clay.

मृत्तिका [मृदतिकन् टाप्] 1 Clay, earth; Ms. 2. 182. —2 Fresh earth. —3 A kind of fragrant earth.

मृत्युः [मृत्युक्] 1 Death, decease; जातस्य हि भूतो मृत्युर्मृतं जन्म मृत्यु च Bg. 2. 27. —2 Yama, the god of death. —3 An epithet of Brahman. —4 Of Vishṇu. —5 Of Māyā. —6 Of Kali. —7 The god of love. —Comp. —मृत्युः a kind of drum beaten at obsequial rites. —इ a. fatal. —त्रित्यः quicksilver. —यामान the drink of immortality, ambrosia. —प्रायः an epithet of Siva. —यामः the noose of death or Yama. —पुष्पः the sugarcane. —प्रतिवृद्धः a. liable to death. —फलं a kind of poisonous fruit. —फला, -ली the plantain. —बीजः, -बीजः a bamboo-cane. —मृत्युः sickness, disease. —राज्ञ m. Yama, the god of death. —लोकः 1. the world of the dead, the world of Death or Yama. —2. earth h, the world of mortals; cf. मर्ये लोकः. —वृच्छः 1. an epithet of Siva. —2. a raven. —सूतिः f. a female crab.

मृत्युंजयः An epithet of Siva.

मृत्ता मृत्तना 1 Earth, clay. —2 Good earth or clay. —3 A kind of